

บทที่ 4

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตลาดข้อตกลงยางความนุน นโยบายและ วัสดุประสงค์ ตลอดจน โครงสร้างการดำเนินงานก่อนมีโครงการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ความเป็นมาของตลาดข้อตกลงยางความนุน/ตั้ง

ผลผลิตยางในรูปของยางแผ่นผึ้งแห้ง (Air Dry Sheet: ADS) เป็นผลผลิตรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดพัทลุงมาช้านาน จนแทบกล่าวได้ว่าจังหวัดพัทลุงเป็นต้นกำเนิดและแหล่งผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยเริ่มจากกลุ่มเกษตรกรทำสวนที่ตั่งต้นเล็กๆ และสหกรณ์การเกษตรผู้ผลิตยางศรีบรรพต จำกัด ซึ่งเป็นสถาบันเกษตรกรที่มีโรงงานผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งออกสู่ตลาด ทำให้มีโรงงานผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งของเกษตรกรชาวสวนยางทั่วไปในพื้นที่อำเภอป่าพะยอม อำเภอศรีบรรพต และอำเภอควนนูน เกิดขึ้นตามมา รวมทั้งโรงอบ/รนยางของสหกรณ์ สาภ. จำกัด ที่ดำเนินการโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา อีกจำนวนหนึ่งของยางแผ่นผึ้งแห้งออกสู่ตลาดจนเป็นผลผลิตยางหลักที่เข้ารับการประเมินในตลาดกลางยางพาราอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 (สุรพล ผันเชิญ, 2544) โดยมียอดการผลิตต่อวันรวมกันสูงสุดที่ปริมาณ 40,000 กิโลกรัม และปริมาณการผลิตต่อเดือนสูงสุดที่ปริมาณ 600,000 กิโลกรัม

ผู้ผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งเหล่านี้ได้รวมตัวกันจัดตั้งขึ้นเป็น “ชมรมผู้ผลิตยางแผ่นผึ้งแห้ง” ในปี พ.ศ. 2540 เพื่อร่วมรวมผู้ประกอบการ โรงงานผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งให้ได้มาตรฐานที่ดีขึ้น และการพัฒนาการตลาดในอนาคตสามารถรวมผู้ผลิตได้จำนวน 36 ราย จากจังหวัดพัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช ตรัง ตาก สุราษฎร์ธานี และระนอง

ในขณะนี้มีผู้ผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งบางรายที่หันไปผลิตยางร่มกวันจ้าหน่ายในราคากลางๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งที่เป็นสหกรณ์กองทุนสวนยาง จำกัด จนทำให้ปริมาณการผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งที่แท้จริงต่อเดือนมีประมาณ 350,000 กิโลกรัม เท่านั้น แต่ผู้ผลิตยางร่มกวันเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงกลับสู่การผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งได้ทุกเมื่อ ถ้ารัฐบาลยกเลิกมาตรการแทรกแซงยางร่มกวัน หรือยกเว้นภาษียางแผ่นผึ้งแห้งที่ขายในตลาดให้สูงขึ้นจนเป็นที่พอกใจ

ในระยะเริ่มแรกที่มีการผลิตยางแผ่นผึ้งแห้ง ผู้ผลิตจะขายผลผลิตตรงต่อผู้ประกอบการ โรงงานผลิตยางเอกสารรายใหญ่ที่เป็นผู้ส่งออกยางไปต่างประเทศ จำนวนมากมีการก่อตั้งตลาดกลางยางพาราของสถาบันวิจัยยางอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งส่วนใหญ่จึงเข้าสู่ระบบประเมินยางแห้งนี้ และได้รับความนิยมจากผู้ผลิตในจังหวัดพัทลุง นำผลผลิตเข้าสู่ตลาดตั้งแต่ปี

พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา จนมีปริมาณรวมกันคิดเป็นร้อยละ 80 ของปริมาณยางแผ่นผึ้งแห้งทั้งหมด ที่ซื้อขายในตลาด

แต่จากปัญหาอุปสรรคบางประการที่เกิดขึ้นจากการซื้อขายในตลาดรวมถึงกลยุทธ์ทางตลาด จากผู้ประกอบการ โรงงานอekoชนบางรายที่เป็นผู้ส่งออกยางรายใหญ่ ทำให้ผลผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งเกือบ ทั้งหมดที่เคยเข้าสู่การประมูลในตลาดถูกกลางยางหาราเบลี่ขึ้นเป็นการขายตรงสู่ผู้ประกอบการอีกรังหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2541

ในขณะเดียวกันวิกฤตการณ์ที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งแทน สูญหายไปจากจังหวัดพัทลุงก็คือการไม่ได้รับการแทรกแซงราคาจากรัฐบาล เช่นเดียวกับยางร่มควัน ทำให้ผู้ผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งจำนวนหนึ่งหันมาผลิตยางร่มควันจนทำให้ปริมาณการผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งลดน้อยลงและมีผลทำให้ระดับราคายังคงอยู่ในตลาดลดลง เนื่องจากปริมาณยางแผ่นผึ้งแห้งที่มีน้อย ทำให้ผู้ซื้อไม่สนใจ

จากสถานการณ์ดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการพยายามรวมตัวกันของผู้ผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแก้ไขระดับราคายังแผ่นผึ้งแห้งที่ถูกกำหนดจากผู้ประกอบการเพียงรายเดียว รวมทั้งการผลักดันให้เกิดตลาดยางในระดับท้องถิ่นของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางให้เป็นทางเลือกแก่ ผู้ผลิตยางแผ่นผึ้งแห้งที่สามารถจำหน่ายผลผลิตให้แก่ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ซื้อรายอื่น ทั้งผู้ซื้อที่เป็นผู้ใช้ยางเอง และผู้ส่งออกยาง จนเกิดเป็นตลาดข้อตกลงยางควบขั้นนำจนถึงปัจจุบัน (สุรพล ผันเชิญ, 2544)

4.2 นโยบายและวัตถุประสงค์ของตลาดข้อตกลงยางควบขั้นนำ

ตลาดข้อตกลงยางควบขั้นนำ ได้ร่วมกันกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของตลาดฯ ไว้ดังนี้

4.2.1 นโยบายของตลาดข้อตกลงยางควบขั้นนำ สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

- 1) ผู้ซื้อ ได้รับความพึงพอใจทั้งด้านราคาและคุณภาพของสินค้า
- 2) ผู้ซื้อ ได้รับการบริการในการส่งมอบที่ได้มาตรฐาน
- 3) ໄດ້ກຳນະນຳແກ່ຜູ້ຜົມໃຫ້ການຄວນຄຸມຄຸມພສິນຄໍາໄຫ້ຮັງຄວາມຕ້ອງກາງຜູ້ຊື້
- 4) ນວຍເງາມແລະຈັດການຄໍາສັ່ງຊື້ໄຫ້ກັນຜູ້ຜົມໂດຍຢ່າງເປັນຮຽນແລະທ່ວັດ

ทั้งนี้เพื่อให้ทั้งผู้ซื้อและຜູ້ຜົມທີ່ซื้อขายยางผ่านตลาดข้อตกลงยางควบขั้นนำ ได้รับความพึงพอใจในการซื้อขาย ด้วยกันเรื่องสองฝ่าย โดยมีตลาดข้อตกลงยางเป็นตัวกลางในการไก่/ගැයුලාපන ພຸລປະໂບນ໌ຍ່າງເປັນຮຽນ

4.2.2 วัตถุประสงค์ของตลาดข้อตกลงยางความชุน สามารถแบ่งตามฝ่ายที่ดำเนินงานได้ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ฝ่ายตกลงราคายาง

เพื่อตกลงราคาซื้อขายให้ได้มาตรฐานเพิ่มของยาง โดยมีเป้าหมายที่มีราคาเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 0.80 บาท/กิโลกรัม

2) วัตถุประสงค์ฝ่ายดำเนินการและส่งมอบ

2.1) เพื่อให้ผู้ผลิตได้จำหน่ายผลผลิตในตลาดตามกำลังผลิตและสต็อกที่มีอยู่โดยกระจายปริมาณผลผลิตที่จะขายในตลาดอย่างเป็นธรรม

2.2) เพื่อให้การส่งมอบยางเป็นไปตามปริมาณและเวลาตามที่กำหนด รวมทั้งมีมาตรฐานค้านคุณภาพของยาง การขนส่ง และการบรรจุหีบห่อ

3) วัตถุประสงค์ฝ่ายการเงิน

เพื่อให้การรับ – จ่ายเงินเป็นไปตามกำหนดเวลาและเป็นธรรมต่อผู้ซื้อและผู้ผลิต

4.3 บทบาทหน้าที่ของตลาดข้อตกลงยางความชุน

1) เป็นตลาดยางที่เสนอราคายางโดยผู้ผลิต ที่ประกอบด้วยผู้ผลิตที่เป็นสหกรณ์กองทุนสวนยาง จำกัด สหกรณ์ผู้ผลิตยางจำกัด กลุ่มเกษตรกร กลุ่มพัฒนาสวนยางเคราะห์ และผู้ผลิตรายบุคคลที่เป็นเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่จังหวัดพัทลุง นครศรีธรรมราช ยะลา และสุราษฎร์ธานี

2) เป็นตลาดที่อาศัยรูปแบบของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า มาดัดแปลงและดำเนินการในรูปแบบง่ายๆ เน้นการขายยางที่ได้ราคาน้ำเสียที่สูงและพอใจทั้งผู้ซื้อและผู้ผลิต รวมถึงการควบคุมคุณภาพของสินค้ายางให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของผู้ซื้อทั้งในและต่างประเทศ

3) เป็นตลาดที่อาศัยอาคารสำนักงาน เครื่องมือและอุปกรณ์ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางเท่าที่มีอยู่มาดำเนินการตลาด รวมถึงบุคลากรของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางกับผู้นำเกษตรกรชาวสวนยางในสถาบันเกษตรกรต่างๆ ในการดำเนินการและพัฒนาตลาดให้ก้าวหน้าโดยต่อเนื่องถือเป็นการทำตลาดแบบก้าวกระโดดรายภูมิ

4) เป็นตลาดที่สร้างเครือข่ายได้ทั่วประเทศ ในการดำเนินการตลาดในรูปแบบเดียวกัน (ตกลงราคา) จะสามารถกันขายยางได้ในปริมาณมากๆ ได้ราคادي และมีการขายที่แน่นอน ตลาดข้อตกลงยางอื่นที่เชื่อมโยงเครือข่ายกับตลาดข้อตกลงยางความชุน ก็อ

4.1) ตลาดขับตกลงยางสำนักอุดหนุน จังหวัดยะลา

4.2) ตลาดข้อตกลงยางสำนักอุดหนุน จังหวัดนครศรีธรรมราช

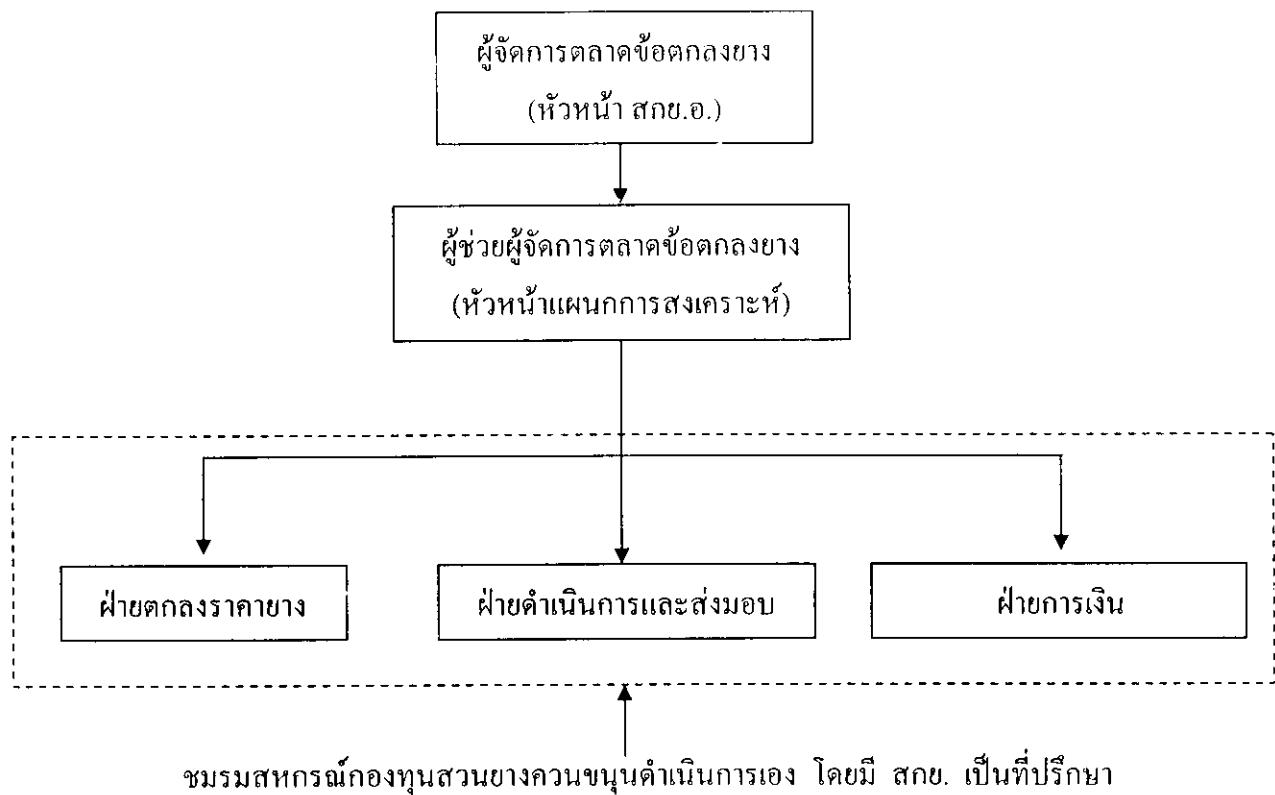
5) เป็นตลาดที่เชื่อมโยงกับตลาดยางของภาครัฐได้อย่างดี ไม่ว่าจะเป็นตลาดกลางยางพาราหรือบริษัทร่วมทุนระหว่างประเทศ

4.4 การดำเนินงานและผลการดำเนินงาน

ตลาดข้อตกลงบางความนุน ได้กำหนด โครงสร้างการบริหารงาน บทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง กับงานด้านการตลาดและรูปแบบการดำเนินงาน การดำเนินงานของตลาดข้อตกลงความนุนมีผลการ ดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาอุปสรรค มีรายละเอียดดังนี้

4.4.1 โครงสร้างการบริหารงาน

การบริหารงานของตลาดข้อตกลงบางความนุน ได้กำหนด โครงสร้างการบริหารดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 โครงสร้างการบริหารงานของตลาดข้อตกลงบางความนุน

ที่มา: สหกรณ์กองทุนส่งเสริมฯ การทำส่วนบาง อ้าภกอความนุน, 2546.

จากรูปที่ 4.1 จะเห็นได้ว่า โครงสร้างการบริหารของตลาดฯ ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2 หน่วยงานหลักๆ คือ

- 1) กองทุนส่งเสริมฯ การทำส่วนบาง อ้าภกอความนุน โดยมีหัวหน้าสำนักงานกองทุน ส่งเสริมฯ การทำส่วนบาง อ้าภกอความนุน เป็นผู้จัดการตลาดฯ และหัวหน้าแผนกการส่งเสริมฯ เป็นผู้ช่วยผู้จัดการตลาดฯ

2) ชั้นรวมสหกรณ์กองทุนส่วนย่างความขันนุน ชั้นรวมฯ จะมีคณะกรรมการชั้นรวมฯ เข้ามาดำเนินงาน โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายตกลงราคายาง ฝ่ายดำเนินการ ส่งมอบ และฝ่ายการเงิน

อย่างไรก็ตาม การบริหารงานของตลาดฯ ยังต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่กองทุนฯ เพื่อเป็นที่ปรึกษา (พี่เลี้ยง) ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะเรื่องการตกลงราคา และการส่งมอบ เนื่องจากจำนวนสมาชิกของชั้นรวมฯ (ผู้ผลิต) ที่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ด้านการตลาดข้อตกลงมีน้อยมาก

4.4.2 บทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในตลาดข้อตกลงยางความขันนุน

จากโครงสร้างการบริหารงานของตลาดข้อตกลงยางความขันนุน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในตลาดฯ มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงานตลาด ดังนี้

1) ผู้จัดการตลาดข้อตกลงยางความขันนุน มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 1.1) วางแผนนโยบายและเป้าหมายในการดำเนินงานของตลาดข้อตกลงยาง
- 1.2) ควบคุม คูແລ ติดตาม และบังคับบัญชาพนักงานตลาดที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- 1.3) มอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบตามความเหมาะสมแก่พนักงานตลาดและผู้ช่วยงานตลาด
- 1.4) บริหารจัดการงบประมาณ งานตลาดยางให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- 1.5) สนับสนุนและประสานงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานตลาดข้อตกลงยางตามขอบเขตของงานที่ต้องปฏิบัติ

2) ผู้ช่วยผู้จัดการตลาดข้อตกลงยางความขันนุน มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 2.1) ร่วมวางแผนนโยบายและเป้าหมายในการดำเนินงานของตลาดข้อตกลงยาง
- 2.2) ควบคุม คูແລ ติดตาม และบังคับบัญชาพนักงานตลาดที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- 2.3) ร่วมบริหารจัดการงบประมาณงานตลาดยางให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- 2.4) ประสานงานและดำเนินการงานในขอบเขตงานที่ต้องปฏิบัติในตลาดข้อตกลงยาง
- 2.5) วางแผนงานที่ต้องปฏิบัติในตลาดข้อตกลงยางทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้สอดคล้องกับงบประมาณและนโยบายของ สกย. และรัฐบาล

3) ฝ่ายตอกลงราคายาง มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 3.1) รวบรวมและวิเคราะห์ราคายางจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ
- 3.2) ประสานงานตัวแทนชุมชนสหกรณ์กองทุนสวนยาง (ผู้ผลิต) ในการเปิดราคายางในแต่ละวัน
- 3.3) รวบรวมและวิเคราะห์ประเภทยาง ปริมาณยาง ชั้นยาง จากผู้ผลิตในเขตรับผิดชอบของตลาด และเครือข่าย เพื่อกำหนดเงื่อนไขการซื้อขายยาง
- 3.4) ประสานงานผู้ซื้อเพื่อการเปิดขายยางในอนาคต
- 3.5) รับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อพร้อมทั้งเจรจาตกลงราคา และเงื่อนไขการซื้อขาย
- 3.6) ประสานงานผู้ผลิตในการรับราคา และเงื่อนไขการซื้อขาย
- 3.7) รับคำสั่งซื้อ ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อตกลง เสนอผู้จัดการตลาดลงนามในฐานะตัวแทนผู้ผลิต
- 3.8) แจ้งรายละเอียดการตกลงซื้อขายต่อฝ่ายดำเนินการและส่วนอบฝ่ายการเงินและผู้จัดการตลาด
- 3.9) ส่งใบสั่งซื้อยางให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบและดำเนินการ
- 3.10) ติดตามและควบคุมการดำเนินการของฝ่ายดำเนินการและส่วนอบฝ่ายการเงินให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการซื้อขายโดยเรียบร้อยจนเสร็จสิ้นการซื้อขาย

4) ฝ่ายดำเนินการและส่วนอบ มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 4.1) รับคำสั่งซื้อจากผู้จัดการตลาดพร้อมตรวจสอบรายละเอียดเครื่องมือดำเนินการ
- 4.2) แจ้งรายละเอียดการตกลงซื้อขายในคำสั่งซื้อแก่ผู้ผลิต
- 4.3) รวบรวมและวิเคราะห์ประเภทยาง ปริมาณยาง ชั้นยาง กำลังผลิตสต็อกยางจากผู้ผลิต ในเขตรับผิดชอบของตลาด และเครือข่ายเพื่อกำหนดการสั่งจองยางของผู้ผลิตแต่ละราย
- 4.4) ประสานงานตัวแทนชุมชนสหกรณ์กองทุนสวนยางในการจัดทำใบสั่งจองส่วนมอบยาง
- 4.5) แจ้งผลการทำใบสั่งจองแก่ผู้ผลิตแต่ละราย
- 4.6) ศึกษาเงื่อนไขการซื้อขายและเตรียมการส่วนมอบ
- 4.7) ประสานงานผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อเตรียมการส่วนมอบในด้านวันส่วนมอบการขนส่งสถานที่ส่วนมอบ และเอกสารต่างๆ
- 4.8) ควบคุมและตรวจสอบปริมาณยาง คุณภาพยาง และมาตรฐานของยางในผู้ผลิตแต่ละรายก่อนวันส่วนมอบให้เรียบร้อยตามใบสั่งซื้อและใบสั่งจองยาง
- 4.9) บริหารและขัดกร้าวปริมาณยาง คุณภาพยางและมาตรฐานของยางในผู้ผลิตแต่ละราย ก่อนวันส่วนมอบให้เรียบร้อยตามใบสั่งซื้อและใบสั่งจองยาง
- 4.10) ดำเนินการส่วนมอบยาง โดยตรวจสอบปริมาณ คุณภาพและมาตรฐานต่าง ๆ ของยาง ให้ตรงตามเงื่อนไขการซื้อขายของผู้ซื้อ

4.11) จัดทำเอกสารส่งมอบต่างๆ (รายงานการส่งมอบของในชั้นนำหน้าและมาตรฐานการบรรทุกหินห่อ ในส่วนของให้ผู้ซื้อและใบมูลค่าของให้ฝ่ายการเงิน)

4.12) ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารต่างๆ นำส่งผู้จัดการตลาด พร้อมจัดเก็บไว้ให้เรียบร้อย

5) ฝ่ายการเงิน มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

5.1) รับใบมูลค่าของจากฝ่ายดำเนินการและส่งมอบพร้อมตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งจากใบมูลค่าของและใบสั่งของของ

5.2) ติดตามการจ่ายเงินค่าของจากผู้ซื้อให้ตรงตามเงื่อนไขการซื้อขาย

5.3) ตรวจสอบความเรียบร้อยของการจ่ายเงินจากผู้ซื้อ

5.4) ดำเนินการจ่ายเงินค่าของให้ผู้ผลิตแต่ละรายทั้งจ่ายเงินสดและจัดทำเอกสารการโอนกรณีการโอนเข้าบัญชีธนาคารของผู้ผลิต

5.5) จัดทำรายละเอียดของการจ่ายเงินให้ผู้ผลิต การรับเงินจากผู้ซื้อและรายละเอียดของการรับ-จ่ายอื่นๆ ที่มิให้เรียบร้อย

5.6) จัดทำใบเสร็จรับเงินในนามของตลาดฯ โดยตัวแทนของชุมชนชาวกรณ์กองทุนสวัสดิภาพเป็นผู้ลงนามส่งให้ผู้ซื้อ

5.7) ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารต่างๆ นำส่งผู้จัดการตลาดพร้อมรวบรวมจัดเก็บ

4.4.3 รูปแบบการดำเนินงาน

รูปแบบการดำเนินงานของตลาดข้อตกลงของความตกลงในช่วงเวลาที่ผ่านมา พบว่าการดำเนินงานขึ้นเป็นการดำเนินงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก จะเห็นได้จากขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ (รูปที่ 4.2)

1) ผู้สั่งซื้อติดต่อเจรจา สั่งซื้อของมาขั้นตอนผู้จัดการตลาดข้อตกลงของ

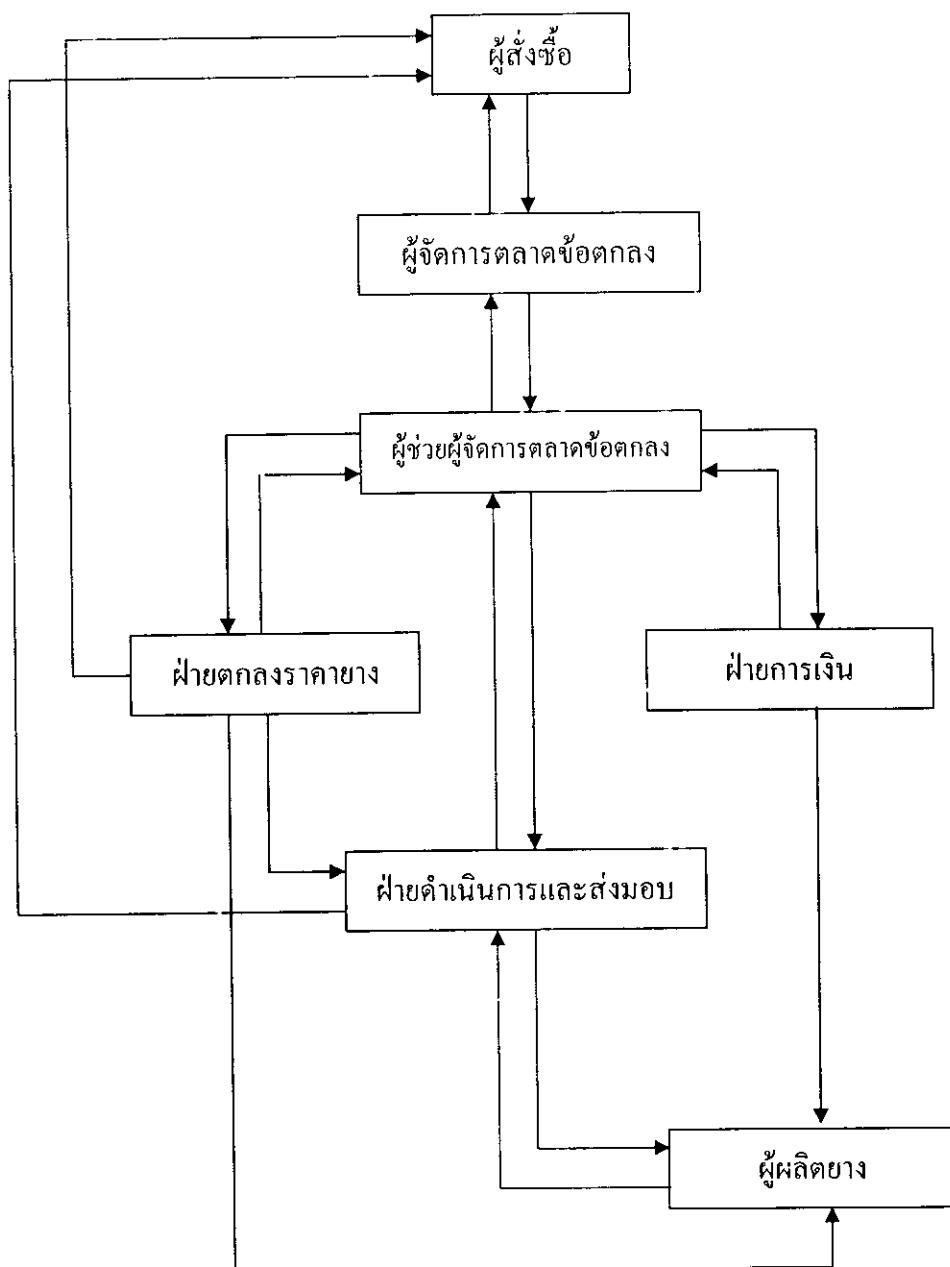
2) ผู้จัดการตลาดข้อตกลงของหมายเหตุของหมายเหตุของราคากลาง แก่ผู้ซื้อผู้จัดการตลาดข้อตกลงของหมายเหตุของราคากลาง

3) ฝ่ายตกลงราคายังกำหนดราคายังและติดต่อเจรจา กับผู้สั่งซื้อ พร้อมทั้งกำหนดปริมาณและชนิดของของเพื่อแน่นอนเวลา และสถานที่ส่งมอบของ

4) ผู้สั่งซื้อส่งใบสั่งซื้อให้ตลาดข้อตกลงของ กำหนดรายละเอียดของราคากลาง ชนิดของของ เวลา และสถานที่การรับมอบสินค้า

5) ฝ่ายตกลงราคากลาง แจ้งผลการตกลงซื้อ - ขาย แก่ฝ่ายดำเนินการ และส่งมอบของ

- 6) ฝ่ายดำเนินการและส่งมอบยาง แจ้งผลการตกลงซื้อ – ขาย และกำหนดปริมาณยางให้ผู้ผลิตแต่ละราย
- 7) ผู้ผลิตตอบรับการกำหนดปริมาณ ชนิดและคุณภาพของสินค้า รวมทั้งกำหนดเวลา และสถานที่ส่งมอบ
- 8) ฝ่ายดำเนินการและส่งมอบยาง ออกใบสั่งจองสินค้า นำเสนอผู้ช่วยผู้จัดการและผู้จัดการตลาดข้อตกลงยางต่อไป
- 9) ผู้ผลิตส่งมอบยางแก่ฝ่ายดำเนินการและส่งมอบยางในวันเวลา และสถานที่ที่กำหนดไว้
- 10) ฝ่ายดำเนินการและส่งมอบยาง ตรวจสอบปริมาณสินค้า และตรวจรับคุณภาพยางจากผู้ผลิต
- 10.1) ออกเอกสารผลการดำเนินการส่งมอบจากผู้ผลิต
 - 10.2) ออกเอกสารผลการดำเนินการตลาดข้อตกลงยาง
 - 10.3) ออกเอกสารใบสั่งมอบสินค้าแก่ผู้สั่งซื้อ
- 11) ฝ่ายดำเนินการและส่งมอบยาง ดำเนินการส่งมอบยางให้แก่ผู้สั่งซื้อ
- 12) ฝ่ายดำเนินการและส่งมอบยางนำเสนอรายงานการดำเนินการแก่ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการตลาดข้อตกลง
- 13) ผู้สั่งซื้อโอนเงินค่ายางที่ได้รับมาบังฝ่ายการเงิน
- 14) ฝ่ายการเงินจ่ายเงินค่ายางให้แก่ผู้ผลิต
- 14.1) ออกใบเสร็จจ่ายเงินแก่ผู้ผลิตแต่ละรายตามมูลค่าของยาง
 - 14.2) จัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ของการดำเนินการตลาด
- 15) ผู้จัดการและผู้ช่วยผู้จัดการตลาดข้อตกลงยาง ดำเนินการติดตามประเมินผลการดำเนินการตลาดจากผู้สั่งซื้อและผู้ผลิต

รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ภายในตลาดข้อตกลงยาง

ที่มา: สุรพล ฟันเชียร, 2544.